

Indice generale	11
Inhaltsverzeichnis	17
WSTĘP	23

CZĘŚĆ PIERWSZA

LINIE HERMENEUTYCZNE I TEZY WIODĄCE TEOLOGII HISTORYCZNEJ BRUNONA FORTEGO

Wprowadzenie: Teologia czynu i dialogu	51
ROZDZIAŁ I - ZAŁOŻENIA HERMENEUTYCZNE	53
1. Dogmatyka jako <i>Symbolika eklezjalna</i>	53
1.1. Kościół kręgiem hermeneutycznym teologii	54
1.2. Symbolika a dogmatyka	56
1.3. Struktura i zawartość <i>Symboliki</i>	58
1.4. Metoda	60
2. <i>Theologia viatorum</i>	62
2.1. Teologia jako historia	63
2.2. Exodus, adwent i spotkanie. Paradygmat spotkania	66
3. Egzystencja teologalna i profetyczna	69
3.1. Podmiot teologii	70
3.2. Osobowość teologa, doświadczenie Tajemnicy i odpowiedzialność wobec historii	72
3.3. Przedmiot teologii symbolicznej: Trójca w historii	74
3.3. Cele w teologii	75
4. Historia	77
4.1. Definicja historii	77
4.2. Odkrywanie eschatologii	79
4.3. Historyczność symboliczna: istnienie w blasku Trójcy, zbawienie w czasie	85
5. Hermeneutyka trynitarna	89
5.1. „Jeden w Wielu”. Symbolika jedności w wielości	89

5.2. Milczenie, Słowo i Spotkanie – trynitarna treść i forma	93
6. Prawda i Objawienie	97
6.1. <i>Revelatio</i> czy <i>Offenbarung</i>	97
6.2. Prawda a historia	99
7. Paradoksy „wiary ukrzyżowanej”	104
7.1. Wiara „posłuszna” – posłuszna teologia	104
7.2. Noc bólu nowym punktem wyjścia teologii objawienia	107
7.3. <i>Deus Humanissimus</i> lub teologia krzyża	110
ROZDZIAŁ II – TEOLOGIA W DIALOGU. TEZY WIODĄCE TEOLOGII HISTORYCZNEJ	115
1. Dialog ze światem współczesnym	115
1.1. Teologia w dialogu z postmodernizmem	115
1.2. Humanizm otwarty zasadą dialogu ze współczesnością	118
2. Teologia w dialogu z filozofią	124
2.1. Miejsca spotkania teologii i filozofii	124
2.2. Filozofia pozytywna	126
3. Język	131
3.1. Ontologia języka	131
3.2. Język wiary	134
4. Dogmatyka i etyka – ku jedności	138
4.1. Strefy podziału	138
4.2. Wzajemne napięcie pomiędzy <i>etosem</i> i <i>logosem</i>	140
4.3. Połączenie	142
5. Droga piękna	145
5.1. Estetyka teologiczna	146
5.2. Piękno, które zbawia	151
5.3. Dialektyka ikony	154
CZĘŚĆ DRUGA TRYNITARNA SYMBOLIKA PRAWDY	
Wprowadzenie: Symbolika Prawdy, która zbawia	159
ROZDZIAŁ III – JEZUS – OBJAWIONE OBLICZE PRAWDZIWEGO BOGA I CZŁOWIEKA	165
1. Stosunek chrystologii do historii	165
1.1. Teologia w kontekście nowej świadomości historycznej	165
1.2. <i>Praxis</i> eklezyjalna a mówienie o Jezusie	167
1.3. Chrystologia <i>jako</i> historia	171
2. Historia chrystologii	176
2.1. Stary Testament a chrystologia – obietnice ukierunkowane	176

2.2. <i>Revelatio</i> – stopniowe figury oczekiwania	180
2.2.1. Mesjasz prorocki – nachylenie czasu ku Mesjaszowi Słowa	180
2.2.2. Mesjasz królewski – władza jedyne go Pana	182
2.2.3. Mesjasz kapłański	184
2.2.4. Mesjasz apokaliptyczny	186
2.3. Nowy Testament: Słowo staje się obecnością	188
2.3.1. Zmartwychwstanie punktem wyjścia wiary i teologii	189
2.3.2. Tytuły paschalne	191
3. Chrystologia wszczepiona w wiarę i historię Kościoła	193
3.1. Od kerygmy do dogmatu	193
3.2. Od dogmatu do kerygmatu	196
4. Chrystologia symboliczno-narratywna	199
4.1. Narracja Słowa, nasłuchiwanie Milczenia	200
4.2. Bóg i człowiek jako osoby	201
4.3. Unia hipostatyczna	204
ROZDZIAŁ IV – HISTORIA BOGA TRÓJJEDYNEGO	207
1. Historia trynitarna Paschy	208
1.1. Zmartwychwstanie jako historia trynitarna	208
1.2. Krzyż jako historia trynitarna: objawienie „sub contrario”	212
1.3. <i>Deus passus</i> a niezmienność Boga	216
2. Trójca jako „Historia Boga”	218
2.1. Ojciec Miłujący	219
2.2. Syn Umiłowany	221
2.3. Duch Miłości	222
3. Trójca Święta wobec historii	224
3.1. Zagadnienie „nieobecności” Trójcy Świętej w historii doczesnej	224
3.2. Trójca ekonomiczna i immanentna	227
3.3. <i>Deus absconditus</i> a ludzka egzystencja	228
4. Historia wiecznej Miłości	230
4.1. Wyjście z jedności	230
4.2. Miłość osobotwórcza	234
4.3. <i>Filioque</i> jako pryncypium Miłości	236
CZĘŚĆ TRZECIA	
TRYNITARNA SYMBOLIKA DROGI	
Wprowadzenie: Poetyka obrazu Jezusa jako Drogi	239
ROZDZIAŁ V – JEZUS Z NAZARETU – HISTORIA SPEŁNIONEGO	
CZŁOWIECZENSTWA	243
1. Historia ludzka Jezusa	243
1.1. Jezus Chrystus Osobą historyczną	243

1.2. Historia indywidualna a świadomość Jezusa	245
1.3. Jezus Drogą we własnej Osobie	249
2. Jezus ikoną podobieństwa w niepodobieństwie	252
2.1. Istota ludzkiej wolności	252
2.2. Jezus w kontraście z kulturą swego czasu	254
2.3. Wolność objawiona a <i>sequela libertatis</i>	256
3. Antropologia sensu skończoności	258
3.1. Jezus – życie w solidarności	258
3.2. Solidarność do końca – teologia krzyża	259
3.3. Objawienie drogi krzyża i <i>sequela crucis</i>	262
4. Wyjątkowość i uniwersalność Chrystusa	264
4.1. Chrystus jako <i>concretum</i>	264
4.2. Jezus Chrystus jako <i>concretum universale</i>	268
5. Chrystus pośrednikiem łaski: terażniejszość Jezusa	271
5.1. Teraźniejszość łaski	272
5.2. Wolność człowieka w wolności Bożej	274
5.3. <i>Cur Deus homo?</i> – Usprawiedliwienie	275
ROZDZIAŁ VI - JEZUS-BÓG NA LUDZKIEJ DRODZE	279
1. Scenariusze czasu a scenariusz Wieczności	279
1.1. Scenariusz czasu: antropologia dominacji identyczności (<i>ideologia nowoczesna</i>)	280
1.2. Scenariusz czasu: antropologia nieusuwalnej różnicy (<i>nihilizm</i>)	281
1.3. Scenariusz wieczności: antropologia chrześcijańska	283
2. Antropologia negatywna	288
2.1. Grzech Adama i usprawiedliwienie Chrystusa	288
2.2. Człowiek w kondycji grzechu (antropologia niegościnnosci)	292
3. Antropologia pozytywna	295
3.1. Koncepcja i rzeczywistość osoby	295
3.2. Otwartość natury na nadprzyrodzoność	298
3.3. Chrystologiczny punkt wyjścia do zrozumienia jedności natury i łaski	300
4. Człowiek „obrazem Bożym”	301
4.1. Człowiek jako „ <i>capax Dei</i> ”	302
4.2. Człowiek jest symbolem: dialektyka ludzkiego spełnienia przez łaskę	304
5. Etos pomiędzy exodusem człowieka i adwentem Boga	306
5.1. Symbolika etosu historycznego	306
5.2. Etos historyczności: praktyka cnót moralnych	309
5.3. Etos trynitarny: pełnienie cnót teologicznych	311

Wprowadzenie: Być z Chrystusem – „Już i jeszcze nie” naszej drogi do Ojczyzny Trójcy	315
ROZDZIAŁ VII – BLASK ŻYCIA STWORZONEGO	319
1. Życie zakreślone granicą czasu	319
1.1. Przeciw czasowi cyklicznemu	319
1.2. Uniwersalizacja „godziny Chrystusa”	321
2. Życie ludzkie w perspektywie Przymierza	324
2.1. Stworzenie – początek historii i prehistoria jedyne Przymierza	324
2.2. Wydarzenie paschalne a stworzenie: Chrystus początkiem, centrum i pełnią	328
3. Kenoza Piękna i blask kenozy	331
3.1. Stworzenie kenozą i blaskiem Trójcy Świętej	331
3.2. Osoba ludzka – piękno kenozy	334
4. Współczesne odkrywanie eschatologii	337
4.1. Pełnia życia wobec pełni sensu (eschatologia historyczna)	338
4.2. Eschatologia w świetle Paschy	341
5. Trójca Święta w świetle wydarzeń paschalnych	344
5.1. Życie i śmierć w świetle trynitarnym	344
5.2. Sąd, niebo i piekło w perspektywie trynitarnej	346
5.3. Trójca jako Ojczyzna świata przyszłego	350
ROZDZIAŁ VIII – POWOŁANIE DO ŻYCIA W PIĘKNIE I NOWOŚCI BOGA	355
1. Chrystus odblaskiem i prasymbolem nowego życia	355
1.1. Chrystus sakramentem Boga, sakramentem człowieka	355
1.2. Sakrament Kościoła a sakramenty szczegółowe	357
2. Etos chrześcijanina	360
2.1. Etos sakramentalny	360
2.2. Etos chrystologiczny	363
2.3. Etos eklezjalny	365
3. Kościół sakramentem eschatologicznym	367
3.1. Kościół wezwany z głębi dziejów (geneza i powołanie Kościoła) ...	368
3.2. Profetyczny znak wspólnoty eklezjalnej w świecie	369
3.3. Kościół a Królestwo Boże	372
4. Kościół – blask i zapowiedź komunii	375
4.1. Chleb Życia. Eklezjologia eucharystyczna	375
4.2. <i>Communio sanctorum</i>	378

5. Maryja ikoną nowego życia. Mariologia symboliczna	383
5.1. Maryja kobieta – ikona Tajemnicy	384
5.2. Perychoreza trynitarna w życiu Dziewicy Maryi	387
ZAKOŃCZENIE	391
WYKAZ SKRÓTÓW PRAC BRUNONA FORTEGO	413
BIBLIOGRAFIA	415
INDEKS OSÓB	455
RIASSUNTO	459
ZUSAMMENFASSUNG	463